

Johannes 13

Jesu tale i den øvre sal begynner i kap. 13 og slutter med kap. 17.

Den begynner med kjærlighetserklæring for Sine, og slutter med kjærlighetserklæring!

I kap. 13 vi skal se på betydningen av fotvask for samfunn med Jesus.

Vi skal også se på fenomenet Judas Iskariot.

1. Joh. 1,5-10 - Vi leser om samfunn med Faderen og Sønnen, - og hverandre.

Joh. 13,1-4

v. 2 - Vi kan regne med at Satan var tilstede under måltiden. (v.27)

v. 3 og 4 – Fil. 2,5-12 «en tjeners skikkelse»

Fotvask: Skikk mange steder fra gammelt av. (Abraham og Lot tilbød fotvask til englene som kom på besøk.) Bader man på et offentlig sted må man allikevel gå hjem med sandaler på føtene.

v. 5-12 - Dere er rene (frelste), men ikke alle... Den som er badet...

Joh. 3,5

Titus 3,5

Joh. 15,3

Ef. 5,25

Joh. 17,17

I vår vandring her på skitne stier må vi stadig ty til fotvask for å ha rikt felleskap med Jesus og hverandre. (Salme 139,23-24)

Jesus fortsetter nå hver dag, ved Ordet og Ånden å vaske våre føtter.

Vi kan være med og dele Guds Ord sammen for å oppfylle meningen med Jesu påbud om å vaske hverandres føtter.

Les nå v. 12-17

v. 12 - Kort tid etter tok Jesus på Seg Sin herlighet og satt Seg ved Gud den Almektige Faders høyre hånd.

Påbudet om å vaske hverandres føtter er til menigheten som er igjen her nede.

Samfunn med Faderen og Jesus, og samfunn med hverandre, betinger at vi vandrer i lyset, bekjenner våre synder, og vasker føttene til hverandre. Vi er tjenere som Jesus var tjener.

v. 17 Å skjønne noe er en ting. Å gjøre det er en annen. Salig er den som gjør dette.

v. 18-19 – Salme 41,10 er verset Jesus siterer. Jesus peker på denne salmen som en som taler om Ham selv. Kan du finne andre ting i denne salmen som taler om Jesus?

«Når det går i oppfyllelse...» gir oss en grunn til å lese profetiene. For at vi skal kunne tro!

v. 20 Mange sendebud kan få oppdraget om å lede noen til Jesus. Men kun Jesus er veien til Gud.

Kanskje i denne sammenhengen betyr det at Jesus kan også bruke slike som Judas til å føre mennesker til Ham selv.

v. 21 – Jesus blir ikke upåvirket av menneskers svik. At de ikke tar imot Ham er veldig sårende.

v. 22-26 Disiplene hørte det som Jesus sa i vers 21, men versene 23 til 26 er nok internt mellom Jesus, Johannes og Peter. (Peter har forresten en lederrolle blant disiplene. Denne hendelsen er et lite eksempel av dette.)

v. 27-30 Eneste eksempel i Bibelen der Satan selv farer inn i et menneske.

«Det var natt».

v. 31-32 Korsdøden og oppstandelsen gjør at Menneskesønnen Jesus blir gitt en spesiell herlighet av Gud. Frelseren Jesus oppfyller det Han ble sendt til å utføre. Den annen person i treenigheten, som nå er blitt menneske og ført fram frelsen for oss, har enn ny herlighet i himmelen og på jorden.

v. 33 – Judas er borte nå, så Jesus kan kalle dem for Sine barn.

v. 34-35 Tertullian skrev i en rapport til den romerske regjering:

«Disse kristne er rare folk. De møter sammen for å tilbe i upyntete rom. De har ingen billedstøtter. De taler om en som heter Jesus, som ikke er der, men som de synes å vente når som helst. Og for en kjærlighet de har for Ham, og hvor de elsker hverandre!»

v. 36-38 Markus 14, 27-31

«Selv om alle de andre.....»

Opprettelsen for Peter er i kap. 21

Poenget er at Jesus måtte gå veien til korset alene!